

**NADA
ZA
SVIJET
ISPUNJEN
STRAHOM**

**NADA
ZA
SVIJET
ISPUNJEN
STRAHOM**

SADRŽAJ

NADA ZA SVIJET ISPUNJEN STRAHOM.....	4
NEMA VIDLJIVIH RJEŠENJA.....	4
NAŠE VRIJEME U PROROČANSTVU.....	5
ZNAKOVI NJEGOVE PRISUTNOSTI.....	7
NEPRIJATELJI UNIŠTENI.....	8
U POSLJEDNJIM DANIMA.....	9
SADAŠNJE VRIJEME.....	11
NA VRHOVIMA GORA.....	12
POD LOZOM I SMOKVOM.....	13
UNIŠTENNA SMRT.....	13
ŽELJA SVIH NARODA.....	14
PORUKA NADE.....	16

NADA ZA SVIJET ISPUNJEN STRAHOM

Milijuni mladih ljudi borili su se i poginuli u globalnom sukobu za kojega se mislilo da će okončati agresiju i osloboditi svijet straha. Kada su bili najavljeni ciljevi tog sukoba, za jedan od njih bilo je objavljeno da treba biti oslobođenje od straha. Bio je to plemeniti cilj, međutim kada je rat kojeg se vodilo da bi se to ostvarilo priveden kraju bacanjem prvih atomskih bombi na japanske gradove, to je ostavilo sva srca ispunjena s mnogo više užasnog straha negoli je to čovjek ikada prije iskusio. I kao da to nije bilo dovoljno da uništi vjeru u ljudske ciljeve, neuspjeh svakog napora od tada da se riješe razlike među narodima, koje će, ako ih se ne riješi, prije ili kasnije voditi u drugi globalni rat, prouzročio je da se taj strah poveća. I postoji stvaran razlog za strah, jer sada cijeli svijet zna da nijedna država ne može biti sigurna od uništenja u nuklearnom ratu. Gradovi SAD-a lako mogu postati gomile ruševina slične onima koje su ugrozile ljepotu velikog djela Božje zemlje koja se zove Europa. I kao što svatko zna, premda će to u sebi značiti strašan gubitak života, posljedica kaosa bila bi još gora, jer bi spriječila i posljednju moguću šansu koju svijet ima čak i za djelomičan oporavak ekonomske stabilnosti.

NEMA VIDLJIVIH RJEŠENJA

Strahovi svijeta današnjice su duboko ukorijenjeni u neuspjehu ljudskih vođa da pronađu izvediva rješenja za probleme prouzrokovane sebičnošću i mržnjom. Bilo je vrijeme—to jest, prije Prvog svjetskog rata—kada su mudri ljudi zemlje govorili narodu da ljudska rasa, procesom evolucije, postojano napreduje prema uzvišenijem stanju civilizacije i da ratovi uskoro trebaju postati stvar prošlosti. Svijet postaje bolji, rekli su, i uskoro ćemo imati utopiju mira i dobre volje, što je bilo san proroka i pjesma pjesnika. Kao dokaz da je ovaj svjetao izgled za budućnost bio opravdan, podsjetilo nas se na napredak obrazovanja i bilo nam je rečeno da bi prosvjetljeni svijet znao bolje nego pokušavati riješavati međunarodne sukobe posredstvom rata. Također smo bili zamoljeni da razmotrimo napretke u znanosti, da i to isto treba pridonijeti trajnom miru među nacijama. Osim toga, tvrdilo se da Kršćanstvo pravi takve brze dobitke na zemlji da uskor e tih propusta nisu odjednom svanule čovječanstvu. Propagandni strojevi različitih nacija koje su sudjelovale u prvom

globalnom sukobu nastojale su da misli ljudi budu odvrćene od krute činjenice da je svijet počeo dolaziti svom kraju. Na primjer, bilo nam je rečeno da su rat prouzročile nacije kojima nije vladano demokratskim oblicima vladavine, i da mi sada moramo voditi rat do gorkog kraja da bi učinili svijet sigurnim za demokraciju i tako spriječili drugi takav sukob. To je zvučalo dobro, zato što bi svi voljeli vidjeti svijet sigurnim za demokraciju, jer, na kraju krajeva, demokracija je najbolji oblik vladavine poznat čovjeku. Međutim svijet nije bio spreman za demokraciju. Umjesto toga većina europskog svijeta bila je spremna za diktaturu. Jedina stvarna promjena koja je bila silom postignuta Prvim svjetskim ratom bila je da su nasljedni vladajući domovi ustupili mjesto diktatorima: a oni su bili sasvim spremni i učinili su to, za gurnuti svijet u još jedan rat. Demokratske sile su u stvarnosti izgubile tlo pod nogama kao posljedica Prvog svjetskog rata, i, u nuždi, čak su i Sjedinjene Države bile ugrožene od strane tih diktatura—barem su tako rekli političari. U svakom slučaju svijet nije postao spreman za demokraciju. Snage znanosti, obrazovanja, i religije nisu uspjele spriječiti drugi globalni sukob u jednom naraštaju. Bilo nam je rečeno da u svijetu u kojem ne bi bilo potrebe ni straha, i u kojem bi i pojedinci i grupe bili slobodni reći i objaviti ono za što smatraju da bi bilo od najvećeg interesa za sve, ne bi bilo uzroka za rat. Stoga je kroz rat bio učinjen snažan napor da se svijet učini slobodnim od neimaštine, slobodnim od straha, i da mu se da sloboda izražavanja o političkim i vjerskim pitanjima. Bio je to plemeniti zadatak, ali nije uspio. I sada premda mi uživamo grčevit, nesiguran mir, mir koji je s jedne strane ugrožen činjenicom da tako velik dio ljudske rase polako umire od gladi, i s druge strane zbog toga što mnoge države imaju nestabilna gospodarstva nakon što su izišle iza željezne zavjese cenzure i nastavljaju imati sumnje i nesporazume, a što je sjeme za rat. U međuvremenu strah brzo raste, tako da su čak i najsretniji među nacijama opterećeni sa održavanjem ogromnih vojnih organizacija, da bi, kako tvrde, spriječili rat, ili u slučaju ako ne uspiju u tome, da budu spremni za rat, kada se više neće moći odupirati njegovoj neizbježnosti, potaknut strahovima i neimaštinom kaotičnog, izgladnjelog svijeta.

NAŠE VRIJEME U PROROČANSTVU

Kad je ovo vrijeme straha i nevolje došlo neočekivano na svijet unatoč tvrdnjama o uvijek napredujućoj civilizaciji, to nije bilo iznenađenje pažljivim istraživačima Biblije; jer kroz njezine stranice

Božji nadahnuti proroci su ga prorekli. Prorok Danijel je, na primjer, prorekao samu tu eru u ljudskom iskustvu i opisao je kao „vrijeme tjeskobe kakve nije bilo otkako je naroda pa do tog vremena.“ (Danijel 12: 1) Isus je citirao to Danijelovo proročanstvo, i objasnio da njegovo ispunjenje treba biti u vrijeme njegove Druge Prisutnosti i kraja doba. Isus je ocrtao neke od detalja tog vremena tjeskobe, govoreći da će na zemlji biti „tjeskoba naroda u neizvjesnosti,“ i da će srca ljudi zatajiti od straha i očekivanja onoga što dolazi na svijet. (Luka 21: 25, 26) Isusovo ukazivanje na strah koji treba ispuniti srca ljudi je dovoljno da pokaže da je on mislio na sadašnje vrijeme, jer nikada prije ljudski strah nije bio toliko rasprostranjen, i to posebno kod vođa, kao što je to danas. Kada je Isus rekao da će na zemlji biti tjeskoba naroda u neizvjesnosti, on je ilustrirao tu misao upoređujući je sa hukom mora i valova. To je zaista vrlo prikladan simbol nemirnih, nezadovoljnih masa čovječanstva danas koji beznadno nastoje otkloniti prijetnju za koju se boje da će se ostvariti naletom plimnog vala ljudske sebičnosti upotpunjene sa istom onom znanošću koja se jedno vrijeme hvalila svojom sposobnošću da vodi svijet u mir i dobru volju. Prorok David je prorekao vrijeme u kojem sada živimo: i poput Isusa, i on upoređuje kaos svijeta sa nemirnim morem i valovima, kako bučni zahtjevi ljudi i nacija udaraju na bedeme civilizacije za koju se jednom mislilo da je neosvojiva. Davidovo proročanstvo je upućeno onima koji imaju vjeru u Božju Riječ, i za njih on objavljuje, „Stoga se nećemo bojati, ako bi se i zemlja pomakla, ako bi se i gore prenijele u srce mora; ako i vode njegove buče i budu nemirne, ako se i gore tresu nadutošću njegovom.“ (Psalmi 46: 2, 3) „Stoga se nećemo bojati,“ objavljuje prorok. Kao Kršćani, mi se ne trebamo bojati onoga što dolazi na zemlju; to jest, mi se nećemo bojati ako se upoznamo sa Biblijskim proročanstvima i imamo vjeru u ono što ona objavljuju glede danas i sutra. Biblijska proročanstva sadrže jedino pravo objašnjenje uzroka sadašnje svjetske tjeskobe, i pružaju jedino pouzdano gledište konačnog ishoda sadašnjeg mračnog razdoblja straha. Poznavati Božji plan što se tiče ljudskog udesa znači imati mir i radost u našim srcima, unatoč strahu s kojim smo okruženi, i također biti u položaju da odražavamo utješnu sigurnost prema drugima. Prema Bibliji, što treba biti ishod ovog tragičnog vremena straha i tjeskobe? Bilo je rečeno da ovo sadašnje vrijeme ima ljubavni sastanak sa sudbinom. To je istina, međutim Bog drži tu sudbinu pod kontrolom svoje ruke, i posljedice su toliko dalekosežne da mašta gotovo posrće kad ih pokušavamo shvatiti. Ukratko, činjenice, kako su istaknute u Riječi Božjoj, su ove:

Mi se približavamo kraju doba u Božjem planu. Da, čak i više od toga mi se približavamo kraju svijeta. To neće biti, kako su mnogi jednom pogrešno pretpostavljali, kraj zemlje (Propovjednik 1: 4), nego kraj Sotoninog vladanja nad zemljom, koje će biti zamjenjeno Kristovim vladanjem. Mi sada živimo u vremenu njegovog povratka i pripreme za uspostavu njegovog kraljevstva.

ZNAKOVI NJEGOVE PRISUTNOSTI

Kada je Isus prorekao karakteristike našeg vremena, objavljujući da će to biti vrijeme kada će srca ljudi biti ispunjena strahom, bilo je to u odgovoru na pitanja koja su mu postavili njegovi učenici. To su bila pitanja: „što će biti znak tvoje prisutnosti i svršetka ovog poretka?“ (Matej 24: 3 NS) Citirajući ova pitanja mi smo koristili ispravan prijevod grčkih riječi koje je Isus koristio. U Prijevodu Kršćanske sadašnjosti taj je redak krivo preveden pa glasi, „koji je znak tvoga dolaska i svršetka svijeta?“ Međutim, učenici nisu pitali kako bi mogli znati kad se približilo vrijeme da se Isus vrati, nego umjesto toga, kako mogu znati kad se on vratio. Učiteljev odgovor na ta pitanja pruža jedino pouzdano objašnjenje sadašnjih uvjeta u svijetu i jedinu istinitu nadu u bolja vremena što dolaze. To otkriva da se približavamo kraju sadašnjeg doba i vremenu njegove Druge Prisutnosti. To, pak, znači da je blizu vrijeme za ispunjenje onih mnogih obećanja Božje riječi koja govore o blagoslovima mira i radosti i života koji će biti na raspolaganju čovječanstvu kao posljedica dolaska tisućugodišnje Kristove vladavine, kao Kralja kraljeva i Gospodara gospodara. To ne znači da će Isus vladati na zemlji kao čovjek. On je prvi puta posjetio zemlju kao ljudsko biće, da bi, kao što je on sam objasnio stvar, dao svoje tijelo u smrt za život svijeta. (Ivan 6: 51) Pružajući sredstvo za oslobađanje od smrti sa žrtvom svoje ljudske prirode na Kalvarijskom križu, on je bio podignut od mrtvih kao slavno duhovno biće, iste prirode kao sam Stvoritelj, „koga nitko od ljudi nije vidio niti može vidjeti.“ (1. Timoteju 6: 16)

Previše doslovnim tumačenjem nekih proročanstava iz Božje riječi, razvile su se vrlo sirove ideje o Kristovom Drugom Dolasku. Neki su pretpostavili da će kad se vrati biti viđen kao čovjek koji lebdi na nebesima, i da će istovremeno biti ogromnih prevrata u prirodi, na nebesima i na zemlji koji će zasjeniti po razaranju bilo što što je čovjek ikada bio u stanju ostvariti, čak i korištenjem nuklearne bombe. Međutim, mi sada vidimo, da proročanstva koja su bila korištena kao temelj za tu pogrešnu ideju o Drugom Dolasku Krista

simbolički opisuju prevrate od čovjeka napravljenih institucija koje su formirale našu civilizaciju. To je ono što proročanstva opisuju kao kraj svijeta—ne kraj zemlje, nego onog što Apostol Pavao opisuje kao „sadašnjeg zlog svijeta.“ (Galaćanima 1: 4) Isus je ukazao na Sotonu, Đavla, kao na „kneza ovog svijeta,“ stoga kraj svijeta znači kraj Sotoninog carstva, kraj njegove vrhovne vlasti nad umovima i srcima ljudi. (Ivan 12: 31) Svakom bi Kršćaninu trebalo biti drago zapaziti bilo koji dokaz koji nastoji pokazati da je kraj svijeta blizu. Cijelo čovječanstvo će se radovati kada shvate da je Sotonin svijet došao kraju; jer oni će tada imati priliku postati građanima u novom svijetu—ne još jedne od ljudi izgrađene civilizacije, nego novog poretka u kojemu će vlast i zakoni biti oni Kristovog kraljevstva. Svijet koji sada dolazi svom kraju nikada nije bio zadovoljavajuć, čak niti onima koji su bili najoduševljeniji u svojim nastojanjima da produže njegovo postojanje. Istina, bilo je mnogo dobra u njemu, međutim grijeh i zlo su prevladali. Bolest, bol i smrt bili su zastrašujuća baština svih. Mržnja i rat pokvarili su sreću ljudi i uništili mir narodima. Strah da će doći još i gore, sada i poslije, potpomogao je lišiti muškarce i žene radosti koja bi inače bila njihova makar privremeno. Istina, kao što Sveto Pismo objavljuje, bio je to zli svijet, i što više proučavamo njegove karakteristike to više shvaćamo da je Isus jako dobro znao o čemu govori kada je izjavio da je Sotona njegov knez. Da, svi mi možemo biti radosni da takav svijet dolazi kraju, i da će, kao što Sveto Pismo objavljuje, njegov knez biti vezan i na koncu uništen. Isus je rekao da bi oni koji žive u ovo vrijeme i koji imaju vjeru u njegovu Riječ, trebali podignuti svoje glave s nadom i radovanjem kad vide kako se pred njihovim očima odvijaju prorečene stvari, jer bi vrijeme njihovog izbavljenja, i izbavljenja čovječanstva, od grijeha i smrti bilo blizu.

NEPRIJATELJI UNIŠTENI

U nadahnutom proročanstvu o Kristovom kraljevstvu koje nam je dao Apostol Pavao on objavljuje da Krist mora vladati sve dok svi neprijatelji ne budu bili stavljeni pod njegove noge i da je posljednji neprijatelj koji mora biti uništen, smrt. (1. Korinćanima 15: 24-26) To ukazuje da je smisao Kristove vladavine uništiti neprijatelje—neprijatelje Boga, čovjeka, i pravednosti. Iako će smrt biti posljednja od tih neprijatelja koji će biti iskorijenjeni Kristovom vladavinom, drugi neprijatelji će biti uništeni prije tog vremena, i među prvima od njih su sebične i grešne institucije zemlje koje stoje

na putu Kristovoj vladavini pravde i pravednosti. Uništenje istih podrazumijeva privremenu nevolju i tjeskobu ljudima koji su bili držani u njihovu ropstvu. To je ono što je prorok Danijel opisao kao „vrijeme nevolje kakve ne bijaše otkako je naroda pa do tog vremena.“ (Danijel 12: 1) U proročanstvu drugog psalma, na Isusa je ukazano kao na velikog kralja zemlje kojeg je Bog imenovao vladati. Bilo je preorečeno da će prije nego on počne svoju vladavinu u sili i slavi nacije svijeta proživljavati vrijeme „velike nevolje kakve nije bilo od početka svijeta sve do sada.“ (Matej 24: 21) Povezano s tim preorečenim katastrofalnim svrgnućem sustava stvari, ovaj je naraštaj već svjedočio uništenju mnogih od vladajućih domova Europe, i kaosu u svjetskim zbivanjima koji je uslijedio. U Isusovom proročanstvu o tim događajima on sam je objavio da će sva plemena zemaljska plakati zbog njegove prisutnosti, i mi danas vidimo početak tog plakanja u svim zemljama svijeta. Mi međutim možemo biti zahvalni Bogu da je ta tjeskoba samo privremena. Osmišljeno je da Kristov povratak donese mir i radost i život umirućem svijetu—i to će biti konačan rezultat. Ali da bi se to ostvarilo, mora biti ustanovljena nova vladavina, i to zahtjeva svrgnuće vladavine u kojoj je Sotona bio nevidljivi i u, većini slučajeva, neprepoznati knez. Ako ste se ikada pitali zašto svjetski državnici, uživajući sve blagodati kulture i obrazovanja dvadesetog stoljeća, nisu bili u stanju skrenuti svijet s njegovog puta prema uništenju, odgovor je pronađen u proročanstvima Biblije. Odgovor je da se božanski utjecaj umješao u zbivanja ljudi u pripremi za uspostavu novog poretka – utjecaj koji je postupno bio vršen kroz nevidljivu prisutnost božanskog Krista. Međutim svrgnuće sebičnih i grešnih institucija—onih institucija koje su podupirale tlačenje i rat—je samo početak djela božanskog Krista. To je poput kirurškog noža korštenog da spasi život umirućeg pacijenta. Ljudska rasa umire otprilike šest tisuća godina. Sam čovjek nije bio u stanju pronaći lijek za otrovni ubod grijeha koji donosi smrt za sve. Sada je Krist, Veliki Liječnik, došao da promjeni sve to, i prvi neophodan potez je da stavi čovječanstvo, pacijenta, u novu okolinu, i pod ispravne i pravedne zakone. Priprema za to prouzrokuje slom ljudskog autoriteta diljem svijeta.

U POSLJEDNJIM DANIMA

Jedini koji još znaju značenje onog što se događa na zemlji su oni koji su s vjerom pripremljeni prihvatiti svjedočanstvo Riječi Božje. Njima su Biblijska proročanstva kao svjetlo svjetionika koje im

govori da će, unatoč ovom najmračnijem od svih razdoblja koje je čovjek ikada doživio, svanuti slavni novi dan. To će biti dan u kojemu će blagoslovi zdravlja, radosti, mira, i života zračiti od prisutnosti Krista, novog kralja, tog slavnog, božanskog vladara proročanski opisanog kao „Sunce pravednosti,“ koje će „zasjati sa ozdravljenjem na krilima svojim.“ (Malahija 4: 2) Na kraju će, međutim, i to ne zadugo, vjerujemo, cijelo čovječanstvo početi shvaćati da u ljudskim zbivanjima djeluje sila koja nadilazi onu od ljudi stvorenih vladavina. To će postati očito kroz kontinuirani neuspjeh ljudskih napora da ponovno uspostave bilo koju trajnost mira i sigurnosti među ljudima. Vladari svijeta danas još uvijek maštaju da su oni manje ili više gospodari ljudske sudbine, da će njihova mudrost i zadivljujuća snaga njihovih vojski biti u stanju nametnuti mir narodima. Mudri svijeta se još uvijek ismijavaju Božjem načinu uspostavljanja mira. Međutim kako svi njihovi napori budu završavali u neuspjehu, oni će postupno početi tražiti pomoć od uzvišenijeg autoriteta. To, što je još uvijek budući razvoj događaja u važnom trenutku u kojem živimo, je opisao Prorok Mihej kako slijedi: „Na svršetku dana dogodit će se da bude utvrđena gora s domom Gospodinovim navrh gora, uzvišena nad visinama. Onda će se k njoj stjecati narodi. Mnogi će narod ići ondje i govoriti: „Dođite, pođimo na goru Gospodinovu, u kuću Boga Jakovljeva! Neka nas on nauči svojim putovima! Mi hoćemo hoditi njegovim stazama!“ Jer nauk izlazi sa Siona i Gospodinova riječ iz Jeruzalema. On će suditi među svim narodima, govorit će pravdu među moćnim narodima do u daljinu. Oni će raskivati mačeve svoje uraonike, koplja svoja u kosijere i neće više narod dizati mač protiv naroda, niti će se više učiti ratu. Svaki će prebivati pod svojom vinovom lozom i smokvom i nitko ga neće strašiti, jer to su obećala usta Gospodina vojska.“ (Mihej 4: 1-4) Ovo je vrlo opsežno i ohrabrujuće proročanstvo, koje će se, u svjetlu tekućih događaja, uskoro ispuniti, na vječnu radost sveg čovječanstva. Kao prvo, opažamo vremensku identifikaciju: „Na svršetku dana dogodit će se.“ Ovaj proročanski izraz, svršetak dana, ne odnosi se na tradicionalni prasak propasti, niti na uništenje ove zemlje, niti na kraj ljudskog postojanja na zemlji. To je osvrt na posljednje dane Sotonine vladavine nad ljudima, posljednje dane grijeha i smrti, posljednje dane rata, i posljednje dane svih tih zala koja su nanosila nevolju ljudskoj rasi od Edenskih dana pa sve do sada.

SADAŠNJE VRIJEME

Mi sada živimo na početku tog „svršetka dana,“ i već smo svjedočili uništenju nekih od zala koja su pogađala većinu nacija. Nasljedne vladajuće kuće u Europi, koje su tlačile ljude u ime Boga (međutim sa svojim su postupcima dali dokaz da su bili nadahnuti od Đavla), već su došle kraju. I kako su božanski naumi u tijeku u ovim posljednjim danima, mi ćemo svjedočiti kraju totalitarnih režima, bilo komunističkih, fašističkih, i drugih. Mi ćemo također vidjeti posljednji rat, i posljednji nenasnosni strah koji sada ispunjava srca ljudi. Da, uistinu je slavno vrijeme u kojem živimo, posljednji dani prorečeni u proročanstvima, uskoro će se i obistiniti, kao što je prorok objavio, da će gora doma Gospodinova biti utvrđena na vrhu gora, i da će joj se ljudi stjecati. Gora Gospodinova je kraljevstvo Gospodinovo. Danijel, u drugom poglavlju svog proročanstva, simbolički opisuje ljudsku vladavinu nad zemljom sa glamuroznim, čovjekolikim likom, i kraj te vladavine je prikazan sa uništenjem tog lika. Kamen je bio prikazan kao instrument uništavanja, koji će na kraju narasti sve dok ne postane velika gora koja će ispuniti cijelu zemlju. U svom tumačenju ovog predivnog proročanstva, Danijel nam govori da je ta gora koja ispunjava svu zemlju Božje kraljevstvo. Prorok Mihej opisuje tu goru, ili kraljevstvo Gospodinovo, kao goru doma Gospodinovog. Taj dom je Gospodinova vladajuća kuća, sačinjena od onih koje Sveto Pismo identificira kao njegovu vlastitu obitelj sinova. Isus je glavni među tima, i zajedno s njim će biti oni koji su prihvatili poziv da trpe i umru s njim. Tima je dano obećanje da će živjeti i vladati s njim. Apostol Pavao uvjerava sljedbenike Učitelja po tom pitanju, govoreći: „Sam Duh svjedoči zajedno s našim duhom da smo djeca Božja. A ako djeca, onda i baštinici: baštinici Božji, a subaštinici Kristovi; ako zbilja zajedno s njim trpimo, da se zajedno i proslavimo.“ (Rimljanima 8: 16, 17) Čudotvorna božanska moć jamči uspjeh te nove vladavine. Sotona je mislio da je ubio Isusa, Kneza mira i Kralja kraljeva, ali božanska ga je moć podignula iz mrtvih. Oni koji su trpjeli i umrli s njim podignuti su iz mrtvih u onome što Sveto Pismo opisuje kao „prvo uskrsnuće,“ da bi mogli živjeti i vladati s Kristom. (Otkrivenje 20: 6) U opisnom proročanstvu pobjedonosne vladavine Kristovog kraljevstva, Izaija nam govori da „Revnost Gospoda nad vojskama to će učiniti.“ (Izaija 9: 7) Kada uzmemo u obzir Božju moć koja je već podigla Kralja kraljeva iz mrtvih i da je božanska moć slično tome bila upotrijebljena da vrati u život njegove suvladare, možemo

li sumnjati u Gospodinovu sposobnost da ispuni sva svoja dobra obećanja kroz njega? Zasiurno ne!

NA VRHOVIMA GORA

Idemo sada dalje vidjeti, ono što je bilo obećano. Prorok Mihej objavljuje da će taj Božji vladajući dom biti utvrđen na vrhovima gora, ili kraljevstava—to jest, on će zauzeti upravljačku poziciju u zbivanjima svih naroda, jer, kao što Izaija navodi, „Veličini njegove vladavine i miru neće biti kraja.“ (Izaija 9: 7), „I knjog će se puci stjecati,“ nastavlja Mihejevo proročanstvo. Ljudsko iskustvo je do sada bilo takvo da kada su imperijalističke vladavine nastojale proširiti svoju sferu utjecaja na druge narode, da su mnogi pobjegli tražiti utočište u drugim zemljama. Međutim to neće biti tako u slučaju Kristovog kraljevstva. Kad ljudi budu saznali za njegovu protežuću moć oni će se, kako prorok izjavljuje, stjecati k njemu. Dajući nam daljnje detalje po tom istom pitanju, proročanstvo nastavlja, „I mnogi će narodi doći i reći: Dođite, uzadimo na goru Gospodnju, ... da nas pouči svojim putovima i da hodimo njegovim stazama.“ U vrijeme kad bude ispunjen ovaj dio proročanstva, nacije će uvidjeti ispraznost i bezumlje njihovih vlastitih puteva. Budući da će neuspjeh pratiti svaki njihov napor da spase svijet iz kaosa i uništenja, oni će tada biti spremni osvrnuti se onome koji jedini može pružiti rješenje, Kristu, onome koji će u to vrijeme biti priznat kao pravovaljani kralj zemlje.

I kad su nacije budu spremne učiti se Gospodinovim putevima i primjeniti ih, koji će biti rezultat? Biti će najbolji mogući rezultat, jer proročanstvo objavljuje da će oni svoje mačeve prekovati u plugove i svoja koplja u srpove, i da se više neće učiti ratu. Ljudska je mudrost uvijek tvrdila da je jedini način da se čuva mir taj da se bude pripremljen za rat, međutim novi kralj zemlje će to preokrenuti, jer kada nacije dođu pod sveti utjecaj zakona kraljevstva, zemaljski resursi, koji su prije bili upotrijebljavani da pruže oslonac ratu, biti će korišteni da opskrbe ljude sa životnim potrebštinama. Niti će se više učiti ratu! Razmislimo o dalekosežnim promjenama u pogledu čovječanstva i iskustvu koje se podrazumijevaju u tih nekoliko riječi! Oni odustaju od mirnodopskih novačenja i ratnih nacrtu. Oni uvjeravaju majke u svim narodima da one neće podizati svoje sinove da bi bili korišteni kao topovsko meso. Oni odustaju od militarizma u svim njegovim ružnim oblicima. Oni oduzimaju strah iz srca ljudi, jer svi shvaćaju da kada se nacije više ne uče ratu,

one više neće učestvovati u ratu. Hvala Bogu za obrazovni program koji iz svog nastavnog plana izostavlja ratnu strategiju!

POD LOZOM I SMOKVOM

Ljudi će tada imati ekonomsku sigurnost zato što će se tada učiti i prkaticirati puteve mira i pravednosti. To nam je jamstvo dano u prekrasnoj slici gdje svaki čovjek sjedi pod svojom lozom i pod svojom smokvom. Ovo je samo još jedan način da se kaže da će pod upravom Kristovog kraljevstva zemaljski resursi biti dostupni svima i da će prava svih da imaju udjela u tim resursima biti zagarantirana zakonima božanskog kraljevstva. Budući će se to ispuniti, proročanstvo dodaje, „i nitko ga neće plašiti.“ Hvala Bogu na tom jamstvu slobode od straha! Nitko ih neće plašiti! Strah od agresije opsjeda umove svih ljudi danas, i taj strah nije ograničen na moguću agresiju koja prijete nacijama. Ekonomska agresija, sa svojom rezultirajućom cijenom dubljenja, nanosi jednako ozbiljnu patnju masama. Stoga strah, izazvan nehumanošću jednog čovjeka prema drugom na mnogim područjima, nastavlja uništavati nasljedstvo mira i radosti koje je pravo svakog ljudskog bića, čiji su praroditelji bili stvoreni na Božju sliku. Pod zakonima Kristovog kraljevstva to će pravo biti obnovljeno, jer tada ih nitko neće plašiti.

UNIŠTENJA SMRT

Bez obzira na svoju ljepotu i ohrabrenje, Mihejevo proročanstvo ne predstavlja u potpunosti plan Božji što se tiče ljudskog udesa pod Kristovom vladavinom. Svijet bez rata i straha od rata biti će znatno bolji svijet nego onaj koji sada dolazi kraju. Dodamo li tome izvjesnost ekonomske sigurnosti za sve, imamo svijet takve vrste o kojem su filozofi sanjali ali ga nikada nisu mogli uspostaviti. Međutim, još uvijek bi postojali drugi strahovi, isto tako kao i tuga i bol i smrt. Da, i dalje bi postojao strah od smrti, i zbog grotesknih učenja Mračnih Doba, postojao bi strah od onoga što dolazi poslije smrti. I dalje bi postojala potreba za bolnicama i liječnicima i pogrebnicima. Međutim hvala Bogu za druga obećanja njegove Riječi koja nam jamče da će čak i bolest i smrt, sa svim svojim pratećim zlima, biti uništeni pod Kristovom vladavinom. Već smo zapazili Pavlovo jamstvo uništenja smrti u kraljevstvu Božjem. Sada uočite

proročanstvo Izaije 25: 6-9. U tom proročanstvu, kao i u Mihejevom, kraljevstvo Gospodinovo je simbolizirano gorom, i rečeno nam je da će na toj gori, smrt biti progutana, i da će „obrisati Svevišnji Gospodin Jehova suze sa svakog lica... U taj dan reći će se: Gle, to je Bog naš! U njega polažemo nadu svoju, ... Radujmo se i veselimo se spasenju njegovu!“ Apostol Petar je ukazao u Novom Zavjetu na tu nadu u spasenje za umiruću rasu. U Petrovom proročanstvu, on govori o svrsi Kristovog Drugog Dolaska, da će to biti ono što on opisuje kao „vremena obnove svega o čemu je Bog govorio preko svojih svetih proroka iz starog doba.“ (Djela apostolska 3: 19-21) Mi smo zaista radosni zbog obavještenja da drugi dolazak neće rezultirati u uništenju svega, uključujući zemlju, nego umjesto toga, obnovom svega. To će značiti obnovom zdravlja za žive, i također uskrnućem mrtvih. Druga Kristova prisutnost već rezultira sa uništenjem ovog sadašnjeg sustava stvari u pripremi za njegovu vladavinu pravde i ljubavi. Međutim to je samo uništenje sebičnih ljudskih institucija. Ljudska rasa, živi i mrtvi, budu li poslušni Božjim zakonima, biti će vraćena na ono što je bilo izgubljeno zbog grijeha. Čovjek nije izgubio dom na nebu, nego na zemlji. Zemlja je bila stvorena zbog čovjeka, i kad je čovjek bio stvoren bila mu je dana vlast na zemlji. Međutim ta vlast, i njegov život također, su bili izgubljeni kao posljedica grijeha. Taj izgubljeni raj će biti obnovljen, i upravo je to djelo restauracije koje je Apostol Petar opisao kao „vremena obnove svega.“ On objavljuje da je taj veličanstveni Božji naum bio prorečen od njegovih svetih proroka „od postanka svijeta,“ jedan primjer proročkog svjedočanstva je bilo Božje obećanje Abrahamu. Jedno drugo od tih proročanskih iskaza koji opisuju blagoslove obnove koji dolaze ljudima pod upravom Kristovog kraljevstva je ono koje smo već citirali—to blagoslovljeno obećanje da će smrt biti progutana, i da će Jehova Bog otrti suze sa svakog lica. Pomislite kakva će to promjena biti u ljudskom iskustvu! Bog će obrisati suze ljudima uklanjajući uzrok njihove tuge; i pomislite na mnoge uzroke tuge koji postoje u današnjem svijetu i što će to značiti za cijelo čovječanstvo kada to sve bude bilo uklonjeno!

ŽELJA SVIH NARODA

Još jedan od Božjih proroka, opisujući vremena obnove, objavio je da će „narodi doći k Dragocjenosti svih naroda.“ (Hagaj 2: 7 VB) Svi narodi žele mir; oni žele sigurnost od agresije; oni žele napredak za svoje ljude; i Prorok David objavljuje o novom kralju zemlje, Kristu

Isusu, da će, „suditi siromasima naroda, spasit će djecu potrebitih, a tlačitelja će smrviti.“ (Psalmi 72: 4) U jednom drugom obećanju obnove, Prorok Izaija objavljuje da će tada—to jest, tijekom vladavine Krista i njegove crkve—„hrom skakati kao jelen, i da će njemakov jezik klicati.“ On također kaže da će „stada sljepačke oči progledati, i uši će se gluhih otvoriti.“ (Izaija 35) To se nema sumnje odnosi na one koji su slijepi i gluhi na stvari Božje. Takvih je na milijune, jer nam Apostol Pavao kaže da je bog sadašnjeg zlog svijeta, koji je Sotona Đavo, zaslijepio oči svih koji neće vjerovati, i tako ih je spriječio da upoznaju i zavole i hvale pravog Boga ljubavi. (2. Korinćanima 4: 4) Jedan drugi Božji prorok, opisujući blagoslove obnove iz jednog drugog kuta, govori o tih tisuću godina Kristove vladavine da će tada spoznaja o slavi Gospodinovoj ispuniti zemlju kao što vode ispunjavaju mora. (Habakuk 2: 14) Ljudi se više neće klanjati raznim bogovima i biti pokrovitelji sukobljenih vjerskih uvjerenja. Po tom pitanju jedno drugo proročanstvo objavljuje da će Bog „promjeniti jezik narodima u čist jezik [ili poruku],“ i da će oni „svi prizivati ime Jehovino i složno mu služiti.“ (Sefanija 3: 9) Tada će ljudi biti slobodni obožavati pravog Boga ljubavi i služiti mu svim njihovim srcem i s pravim razumijevanjem. U knjizi Otkrivenje imamo drugo predivno obećanje blagoslova koji će doći ljudima tijekom Kristove vladavine. Ono objavljuje da tada „smrti više neće biti, ni tuge ni jauka ni boli više neće biti. Sve što je prije bilo nestalo je.“ (Otkrivenje 21: 4) Teško je zamisliti svijet u kojem više nema smrti, međutim Bog je obećao da će biti tako, i mi mu vjerujemo i hrabri smo. Da je takvo obećanje dao netko manje moćan od Boga opravdano bismo sumnjali u to. Međutim Stvoritelj je u stanju ispuniti takva obećanja, jer on je izvor života. „Jer po njemu imamo život i mičemo se i postojimo,“ objavio je Apostol Pavao. (Djela apostolska 17: 28) Mi ne razumijemo što nas čini živima, i što nam daje snagu da se krećemo, ali Bog razumije, i on je apsolutno u stanju podariti vječni život svima koji će se pokoriti zakonima Kristovog kraljevstva. Onn je upravo to i obećao učiniti. Krist se vraća i uspostavlja svoje kraljevstvo upravo iz tog razloga. Sveto Pismo, međutim, navodi, da će bilo tko, tko pod povoljnim okolnostima tog vremena, odbije vjerovati i poslušati, kao što Petar kaže, „biti pogubljen i tako odstranjen iz naroda.“ (Djela apostolska 3: 23) Vječni život bit će dan jedino onima koji su ispunili uvjete kroz vjeru i poslušnost.

PORUKA NADE

I to je dakle slavna nada koja se sada može pružiti ljudima tjeskobnog i strahom ispunjenog svijeta. To je slavna nada, i objavljujući je mi slijedimo prijedlog proroka koji je napisao, „Recite onima što su tjeskobni u srcu: Budite jaki, ne bojte se! Evo, Bog će vaš doći s osvetom, Bog će naplatu izvršiti. On će doći i spasiti vas.“ (Izaija 35: 4) Jedno od opisnih imena koje je dano za naše vrijeme je Dan Osvete. To je vrijeme kada se je očitovao Božji pravedni gnjev u svrgavanju vjekovnih sistema i institucija grijeha i tlačenja. Premda su ljudi kroz iskorjenjivanje ovog sadašnjeg zlog svijeta doživjeli strah i tjeskobu, Božji konačni naum je da spasi ljude od grijeha i smrti kroz uspostavu Kristovog kraljevstva. Stoga mi možemo reći današnjem svijetu, ovom strahom ispunjenom svijetu, „Ne bojte se, jer će božansko uplitanje u ljudska zbivanja uskoro donijeti mir i zdravlje i život—da, priliku za vječno spasenje—svim narodima na zemlji.

